Dosarul nr. 2c-92/24

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 iulie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „AVANTE" împotriva SAR „MOLDCARGO" SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității legale și compensarea cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

La 28 decembrie 2023, avocata Natalia Vladimirov a depus în interesele SRL „AVANTE" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SAR „MOLDCARGO" SA, solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în cuantum de 308.111,00 lei, a penalității legale în cuantum de 165 763,72 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 4-49).

În motivarea acțiunii s-a invocat faptul că, la 9 iunie 2021, între SRL „AVANTE" și SAR „MOLDCARGO" SA a fost încheiat contractul de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor nr. CS0699/2021, confirmat prin polița de asigurare nr. AV0699.1/2021. Obiectul asigurării l-a constituit autovehiculul BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162, pentru o sumă asigurată de 52.200 euro, perioada de asigurare fiind 12 iunie 2021 – 11 iunie 2022.

La 27 decembrie 2021, în jurul orei 19:00, autovehiculul asigurat, condus de Chiriac Valeriu, a fost implicat într-un accident pe str. Vasile Bodiu din municipiul Chișinău.

Potrivit susținerilor reclamantei, din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile, a carosabilului acoperit cu zăpadă și gheață și a vizibilității reduse, conducătorul auto a pierdut controlul asupra vehiculului, acesta fiind proiectat în bordură.

În urma evenimentului, autovehiculul a suferit prejudicii materiale, iar costul reparației, efectuate de compania „Autospace" S.R.L., s-a ridicat la 308.111,00 lei, fapt confirmat prin actele de reparație și documentele fiscale anexate la dosar.

La 29 decembrie 2021, SAR „MOLDCARGO" SA a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 1336/CASCO, iar la 31 decembrie 2021 reclamanta a depus cererea privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare. Asigurătorul a deschis dosarul de daună nr. 1336/CASCO, însă, în urma examinării cazului, a refuzat achitarea despăgubirii.

Reclamanta a susținut că refuzul asigurătorului este neîntemeiat și contravine dispozițiilor Codului civil și Legii nr. 407/2006 cu privire la asigurări. În acest sens, aceasta a invocat dispozițiile referitoare la obligația asigurătorului de a examina cererea de despăgubire și, în cazul acceptării pretenției, de a efectua plata în termenul prevăzut de lege sau contract.

Totodată, reclamanta a solicitat aplicarea penalității prevăzute de art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407/2006, în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, calculată pentru perioada 7 februarie 2022 – 6 septembrie 2023, în sumă totală de 165.763,72 lei.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, reclamanta a solicitat compensarea taxei de stat în cuantum de 14 216,25 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 7 500 lei, invocând prevederile art. 90, 94 și 96 din Codul de procedură civilă, precum și art. 63 din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta a invocat, inter alia, prevederile art. 1822, 1853, 1854, 1857, 1868 și 1873 din Codul civil, art. 6 alin. (6) și art. 17 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, precum și normele Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată.

Prin urmare, s-a solicitat încasarea de la SAR „MOLDCARGO" SA în beneficiul SRL „AVANTE" a despăgubirii de asigurare în sumă de 308 111 lei, a penalității în sumă de 165 763,72 lei și a cheltuielilor de judecată suportate.

În cadrul ședinței de judecată din 25 septembrie 2024, SAR „MOLDCARGO" SA, prin intermediul avocatului Mihail Mișcoi, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată (f. d. 58–81).

În susținerea poziției sale, pârâta a precizat că, la 9 iunie 2021, între SAR „MOLDCARGO" SA, în calitate de asigurător, și SRL „AVANTE", în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare facultativă nr. CS0699/2021, având ca obiect autovehiculul BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162.

Pârâta a menționat că, la 31 decembrie 2021, Chiriac Valeriu s-a adresat asigurătorului cu cererea privind constatarea pagubei și achitarea despăgubirii, indicând că, la 27 decembrie 2021, în timp ce conducea autovehiculul pe str. Vasile Badiu din municipiul Chișinău, acesta ar fi fost proiectat în bordură din cauza vizibilității reduse și a carosabilului alunecos.

În cadrul examinării dosarului de daună, SAR „MOLDCARGO" SA a constatat existența unor neconcordanțe între circumstanțele accidentului declarate de conducătorul auto și natura deteriorărilor constatate la autovehicul. În acest sens, pârâta a solicitat efectuarea unei expertize extrajudiciare traseologice și auto-tehnice.

Potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/655 din 24 februarie 2022, deteriorările existente pe partea dreaptă a caroseriei, inclusiv la barele de protecție față și spate, amplasate la o înălțime mai mare de 25 cm de la suprafața carosabilului, nu puteau fi produse prin lovirea bordurii indicate, a cărei înălțime varia între 12 și 18,5 cm. Totodată, raportul a indicat că mecanismul producerii deteriorărilor nu corespunde circumstanțelor accidentului descrise de conducătorul auto.

Pârâta a subliniat existența unei contradicții între declarațiile lui Chiriac Valeriu, potrivit cărora partea stângă a automobilului a fost proiectată în bordură, și constatările efectuate de inginerul-expert al asigurătorului, care a identificat deteriorări preponderent pe partea dreaptă a caroseriei.

De asemenea, SAR „MOLDCARGO" SA a invocat neconcordanțe între materialele dosarului contravențional și actele din dosarul de daună, inclusiv în ceea ce privește amploarea deteriorărilor. Pârâta a menționat că, deși SRL „AVANTE" a comunicat organelor de poliție că automobilul a fost deteriorat „neconsiderabil", procesul-verbal de examinare și actele de reparație indică existența unor deteriorări semnificative, costul reparației constituind 308.111,00 lei.

În aceste condiții, pârâta a susținut că expertiza efectuată a pus la îndoială legătura cauzală dintre accidentul declarat și deteriorările pentru care reclamanta solicită despăgubirea de asigurare. Totodată, aceasta a precizat că agentul constatator din cadrul poliției nu dispune de competența tehnică necesară pentru stabilirea legăturii cauzale dintre mecanismul accidentului și deteriorările autovehiculului, motiv pentru care concluziile expertizei au fost considerate relevante pentru soluționarea dosarului de daună.

SAR „MOLDCARGO" SA a invocat, de asemenea, prevederile pct. 5.3.3, 5.3.6, 5.3.7, 8.37.2, 8.37.3 și 8.37.5 din contractul de asigurare, precum și dispozițiile art. 1852 din Codul civil, referitoare la obligația asiguratului de a coopera cu asigurătorul la investigarea cazului asigurat și de a furniza informațiile și dovezile necesare.

În opinia pârâtei, neconcordanțele constatate și concluziile expertizei relevă faptul că deteriorările invocate nu au legătură cauzală cu circumstanțele producerii evenimentului declarat. Prin urmare, în temeiul condițiilor contractuale și al prevederilor legale invocate, SAR „MOLDCARGO" SA a considerat justificat refuzul achitării despăgubirii de asigurare.

În consecință, pârâta a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de SRL „AVANTE" ca neîntemeiată, inclusiv a pretențiilor privind încasarea despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2025, instanța a dispus efectuarea expertizei judiciare traseologice (f. d. 100-102).

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul SRL „AVANTE", avocata Alina Iachimovschii, în baza mandatului avocațial seria/nr. MA 2468069 din 4 mai 2026, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

În pledoaria verbală precum și în cea scrisă, reclamanta a reiterat existența obligației contractuale a SAR „MOLDCARGO" SA de a achita despăgubirea de asigurare, invocând, în principal, faptul că riscul produs la 27 decembrie 2021 se încadra în riscurile asigurate prin contractul CASCO nr. CS0699/2021. Aceasta a subliniat că polița prevedea expres acoperirea daunelor produse prin tamponare, lovire, ciocnire, derapare sau alunecare și că autovehiculul putea fi condus de angajații asiguratului, astfel încât conducerea acestuia de către Chiriac Valeriu nu constituia o încălcare a condițiilor de asigurare.

Reclamanta a susținut că, prin materialele cauzei, este confirmată producerea evenimentului asigurat, notificarea asigurătorului și existența prejudiciului în cuantum de 308.111,00 lei, inclusiv prin actele de reparație și documentele fiscale prezentate. În opinia acesteia, natura asigurării CASCO, care are ca obiect bunul propriu al asiguratului, exclude relevanța identificării unei persoane terțe vinovate pentru nașterea obligației asigurătorului de a achita despăgubirea.

Totodată, reclamanta a contestat concluziile expertizei extrajudiciare nr. 08/655 din 24 februarie 2022, invocând faptul că aceasta a fost efectuată fără participarea sa, la circa două luni de la accident și fără examinarea nemijlocită a autovehiculului, în principal în baza fotografiilor. În opinia sa, raportul nu este suficient pentru a demonstra existența unor declarații false sau incomplete și nici intenția asiguratului de a induce în eroare asigurătorul.

Reclamanta a mai susținut că pârâta nu a probat existența unui temei contractual sau legal de exonerare de la plata despăgubirii și că încetarea procesului contravențional nu înlătură obligația contractuală a asigurătorului în cadrul unei asigurări CASCO.

În consecință, reclamanta a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare de 308.111,00 lei, a penalității de 165.763,72 lei și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 21.716,25 lei.

La întrebările instanței și ale reprezentantului pârâtei, reprezentantul reclamantei a explicat că raportul de expertiză nu înlătură obligația contractuală a pârâtei de achitare a despăgubirii de asigurare. A menționat că pretenția reclamantei se întemeiază pe contractul de asigurare facultativă, ale cărui condiții și cerințe documentare au fost respectate, neexistând un temei legal sau contractual de exonerare a pârâtei de la plata despăgubirii.

Reprezentantul reclamantei a precizat că materialele dosarului contravențional confirmă faptul că, la momentul producerii accidentului, autovehiculul era condus de Chiriac Valeriu. A precizat că nu cunoaște dacă autovehiculul a fost efectiv reparat, însă la dosar se regăsesc actul de executare a lucrărilor și factura fiscală, care confirmă efectuarea lucrărilor și suportarea cheltuielilor de reparație.

Totodată, reprezentantul reclamantei a considerat că aspectele referitoare la soluția agentului constatator în cauza contravențională nu sunt relevante, întrucât materialele respective sunt deja cunoscute și se află la dispoziția pârâtei.

În cadrul ședinței de examinare a fondului cauzei, reprezentantul SAR „MOLDCARGO" SA, avocatul Mihail Mișcoi nu s-a prezentat, însă în ședințele anterioare a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, susținând argumentele expuse în referință.

La întrebările instanței, reprezentantul pârâtei a explicat că circumstanțele producerii accidentului nu corespund declarațiilor conducătorului auto, iar conducerea autovehiculului de către o persoană care nu corespunde condițiilor contractuale de asigurare nu atrage obligația asigurătorului de achitare a despăgubirii, cu excepțiile prevăzute de contract. Acesta a menționat că caracterul neconform al datelor comunicate rezultă inclusiv din procesul-verbal de cercetare a locului accidentului, în care nu sunt consemnate circumstanțe de incertitudine ori existența unor obstacole imprevizibile pe banda de circulație, precum și din concluziile rapoartelor de expertiză.

La întrebările reprezentantului reclamantei, reprezentantul pârâtei a precizat că, în etapa extrajudiciară, SAR „MOLDCARGO" SA a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare întrucât a constatat că informațiile comunicate cu privire la circumstanțele producerii accidentului rutier nu corespundeau situației de fapt stabilite în urma examinării cazului.

Audiind explicațiile participanților la proces prezenți în ședința de judecată și analizând materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea, reieșind din următoarele motive.

În corespundere cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile

părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, stabilesc că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Obiectul examinării prezentei cauze îl constituie verificarea temeiniciei pretențiilor reclamantei privind încasarea despăgubirii de asigurare în temeiul Contractului de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente nr. CS0699/2021 din 09 iunie 2021.

Din actele cauzei rezultă că raporturile juridice dintre părți izvorăsc din Contractul de asigurare facultativă nr. CS0699/2021 și din Condițiile speciale de asigurare, care constituie parte integrantă a acestuia. Prin urmare, raportul juridic dedus judecății are caracter contractual și rezultă dintr-un raport de asigurare facultativă a autovehiculului.

Prin natura sa, contractul de asigurare este un contract sinalagmatic, în cadrul căruia drepturile și obligațiile părților sunt reciproce și interdependente. Astfel, Asiguratului îi incumbă obligațiile asumate prin contract, inclusiv achitarea primei de asigurare și îndeplinirea obligațiilor stabilite pentru situația producerii cazului asigurat, iar Asigurătorului îi revine obligația corelativă de a examina și soluționa cererea de despăgubire și, în cazul producerii riscului asigurat, de a executa prestația de asigurare în condițiile și limitele stabilite prin contract.

În consecință, existența, conținutul și întinderea obligației Asigurătorului urmează a fi determinate, în primul rând, prin raportare la clauzele Contractului nr. CS0699/2021 și la Condițiile speciale de asigurare, coroborate cu dispozițiile legale aplicabile raportului de asigurare.

Conform art. 7 alin. (1) – (4) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

În speță, Contractul de asigurare facultativă nr. CS0699/2021 a fost încheiat la 09 iunie 2021, iar evenimentul pretins asigurat s-a produs la 27 decembrie 2021. Prin urmare, calificarea raportului juridic, stabilirea drepturilor și obligațiilor părților, precum și aprecierea condițiilor de angajare a obligației Asigurătorului trebuie realizate prin raportare la situația juridică existentă la momentul încheierii contractului și al producerii evenimentului asigurat, cu respectarea principiului neretroactivității legii civile.

În acest context, raportul juridic dintre părți urmează a fi analizat prin prisma dispozițiilor Codului civil privind contractul de asigurare, a legislației speciale aplicabile în materia asigurărilor, în forma în vigoare la data producerii evenimentului, precum și a clauzelor Contractului nr. CS0699/2021 și ale Condițiilor speciale de asigurare.

După cum rezultă din lucrările dosarului, la data de 09 iunie 2021, între SRL „Avante", în calitate de asigurat, și S.A.R. „Moldcargo" S.A., în calitate de asigurător, a fost încheiat Contractul de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente nr. CS0699/2021, fapt confirmat prin Polița de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. AV0699.1/2021 (f.d. 14-16)

În temeiul contractului menționat, autovehiculul de model BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162, anul fabricării 2019, a fost asigurat pentru riscurile „AUTOCASCO", inclusiv pentru riscul de daune materiale cauzate asiguratului prin distrugerea sau deteriorarea autovehiculului și a echipamentului suplimentar ca urmare a tamponării, lovirii ori ciocnirii cu un alt autovehicul sau obiect, trecerii peste obiecte statice ori în mișcare, căderii, derapării, răsturnării sau alunecării.

Potrivit Poliței de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. AV0699.1/2021, perioada de asigurare a fost stabilită pentru intervalul 12 iunie 2021 – 11 iunie 2022, iar suma asigurată a fost stabilită în cuantum de 52.200,00 euro. Prima de asigurare, în valoare de 2.088,04 euro, a fost achitată integral (f.d. 12)

Totodată, conform declarației de asigurare a autovehiculului, echipamentului suplimentar, conducătorului auto și pasagerilor de accidente, la rubrica „Riscuri asigurate", pct. K4 – „Conducerea vehiculului de alte persoane", este bifată opțiunea „da" (f.d. 13)

La data de 27 decembrie 2021, aproximativ la ora 19:00, s-a produs evenimentul declarat drept caz asigurat, cu implicarea autovehiculului BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162 (f.d. 17-24)

Potrivit declarațiilor formulate, la momentul producerii evenimentului, autovehiculul era condus de Chiriac Valeriu, care se deplasa pe strada Vasile Badiu din municipiul Chișinău, în direcția străzii Calea Orheiului. În condițiile meteorologice nefavorabile, carosabilul fiind acoperit cu zăpadă și ghețuș, iar vizibilitatea fiind redusă, conducătorul auto ar fi încercat să ocolească un autocar, moment în care a pierdut controlul asupra autovehiculului, acesta fiind proiectat în bordură, în fața imobilului nr. 30 de pe strada Vasile Badiu.

Având în vedere faptul că autovehiculul BMW 740D, anul fabricării 2019, se afla în perioada de garanție și era deservit de compania specializată SRL „Autospace", acesta a fost supus lucrărilor de reparație.

În urma evenimentului, reclamanta SRL „Avante" susține că autovehiculului i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 308.111,00 lei. Valoarea respectivă rezultă din Comanda de serviciu nr. S-ORD97176 din 29 decembrie 2021, Actul lucrărilor efectuate nr. 2201-00613 din 26 ianuarie 2022 și factura fiscală seria nr. AAN4001303, acte care confirmă efectuarea și achitarea lucrărilor de reparație în valoarea indicată (f.d. 35-40)

La data de 29 decembrie 2021, SAR „MOLDCARGO" SA a întocmit Procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 1336/CASCO, acesta fiind semnat de către asigurat și asigurător (f.d. 26-31)

Ulterior, la data de 31 decembrie 2021, reprezentantul SRL „Avante" a depus la SAR „MOLDCARGO" SA cererea privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare. Cererea a fost înregistrată de asigurător, fiind deschis dosarul de daune nr. 1336/CASCO (f.d. 25, 32-33)

Prin scrisoarea nr. 325 din 25 martie 2022, SAR „MOLDCARGO” SA a comunicat SRL „Avante” refuzul achitării despăgubirii de asigurare, invocând existența unor neclarități și neconcordanțe privind circumstanțele producerii accidentului rutier.

În acest sens, asigurătorul a făcut trimitere la pct. 5.3.3, 5.3.6 și 5.3.7 din Contractul de asigurare nr. CS0699/2021, care îi conferă dreptul de a verifica informațiile furnizate de asigurat și de a solicita documente și informații necesare pentru stabilirea cauzelor și împrejurărilor producerii cazului asigurat. În temeiul acestor prevederi, a fost dispusă efectuarea unei expertize trasologice și auto-tehnice.

Potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/655 din 24 februarie 2022, deteriorările constatate la partea dreaptă a autovehiculului BMW 740D nu corespundeau mecanismului de producere a accidentului declarat. Expertul a constatat, în special, că unele deteriorări erau situate la o înălțime mai mare decât cea a bordurii de la locul indicat al accidentului, concluzionând că acestea nu puteau fi produse prin impactul cu respectiva bordură.

Totodată, asigurătorul a invocat neconcordanțe între declarațiile conducătorului auto, potrivit cărora partea stângă a autovehiculului a fost proiectată în bordură, și deteriorările constatate de asigurător, care vizau preponderent partea dreaptă a autovehiculului. Au fost invocate, de asemenea, diferențele dintre mențiunea inițială privind un prejudiciu „neconsiderabil” și cele 32 de poziții de deteriorare constatate ulterior, precum și valoarea lucrărilor de reparație, în cuantum de 308.111,00 lei.

În susținerea refuzului, SAR „MOLDCARGO” SA a invocat pct. 8.37.2 din Contractul CASCO, precum și prevederile art. 1852 și art. 1862 din Codul civil, referitoare la obligația asiguratului de a coopera la investigarea cazului asigurat și la limitarea dreptului la despăgubire în cazul prejudiciului cauzat cu intenție sau din culpă gravă, în condițiile prevăzute de lege.

Prin urmare, asigurătorul a apreciat că există neconcordanțe relevante între circumstanțele declarate ale accidentului, natura și localizarea deteriorărilor, precum și concluziile expertizei, ceea ce pune la îndoială legătura cauzală dintre evenimentul declarat și prejudiciul solicitat spre despăgubire. În consecință, cererea SRL „AVANTE” privind achitarea despăgubirii de asigurare a fost respinsă (f. d. 41-44)

Potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/655 din 24 februarie 2022, întocmit de Biroul Individual de Expertiză Judiciară „Ursu Maxim”, în urma examinării materialelor prezentate, expertul a formulat, în esență, următoarele concluzii (f. d. 72-80).

În fotografiile prezentate spre examinare, autovehiculul BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162, era poziționat lângă bordura de pe partea dreaptă a tronsonului de drum al străzii Vasile Badiu, în direcția străzii Calea Orheiului. Potrivit expertului, deteriorările pieselor din partea dreaptă a caroseriei autovehiculului ar fi rezultat în urma contactului cu bordura situată pe partea dreaptă a carosabilului.

Totodată, expertul a constatat că deteriorările din partea dreaptă a caroseriei, inclusiv cele ale barelor de protecție față și spate, situate la o înălțime mai mare de 25 cm de la suprafața carosabilului, nu puteau fi produse prin lovirea autovehiculului de bordura existentă la locul indicat, a cărei înălțime maximă a fost determinată la 18,5 cm.

În vederea stabilirii caracteristicilor locului presupus al producerii accidentului, expertul s-a deplasat la fața locului, pe strada Vasile Badiu din municipiul Chișinău, unde a efectuat fotografierea de fixare, a stabilit punctele de reper și a examinat caracteristicile constructive ale bordurii situate pe partea dreaptă a carosabilului, în direcția de deplasare a autovehiculului.

În urma măsurătorilor efectuate la fața locului, înălțimea bordurii a fost determinată în limitele de aproximativ 12–18,5 cm.

De asemenea, în urma examinării fotografiilor autovehiculului BMW 740D, expertul a constatat existența unor adâncituri liniare orientate din față spre spate, cu o direcție de formare spre spate și în jos, la un unghi de aproximativ 25 de grade, precum și a unei alte grupe de adâncituri liniare formate practic paralel cu suprafața carosabilului.

Expertul a mai constatat că deteriorările de pe bara de protecție față erau amplasate la o înălțime considerabilă față de suprafața carosabilului, fapt care, în opinia sa, nu corespundea caracteristicilor bordurii examinate la locul indicat al accidentului.

În conformitate cu art.858 alin. (l)-(2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. f) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

În conformitate cu art. 10 alin. (l) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.

În temeiul art. 11 alin. (l) Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Conform art. 1822 alin. (1) din Codul civil, prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părţi (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terţului păgubit o prestaţie bănească (indemnizaţie ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

În conformitate cu art. 1825 Cod civil, contractul de asigurare poate stipula unul sau mai mulți asigurați, beneficiari sau persoane asigurate.

Potrivit art. 1830 alin. (1)-(3) Cod Civil, pentru încheierea contractului de asigurare, contractantul asigurării prezintă asigurătorului o cerere sau un chestionar (cererea contractantului) în formă scrisă, în care indică interesul său în asigurare sau declară verbal că doreşte să încheie contract de asigurare. Declaraţia verbală nu scuteşte de necesitatea depunerii cererii scrise de asigurare. Contractul de asigurare se încheie în scris. Contractul de asigurare este format din cererea contractantului, poliţa de asigurare emisă de asigurător şi condiţiile generale de asigurare aplicabile, precum şi din alte condiţii contractuale incluse în contract conform legii.

Prin urmare, în cadrul asigurării facultative, obligația asigurătorului de a achita despăgubirea ia naștere numai în cazul producerii unui eveniment care se încadrează în riscurile asigurate și cu respectarea condițiilor prevăzute de contract.

Totodată, întinderea obligației asigurătorului și condițiile acordării despăgubirii se stabilesc prin coroborarea normelor legale aplicabile cu clauzele contractului de asigurare, inclusiv cele referitoare la riscurile asigurate, obligațiile părților și cazurile în care plata despăgubirii poate fi refuzată.

Totodată, potrivit art. 1852 alin. (1) din Codul civil, contractantul, asiguratul sau, după caz, beneficiarul asigurării trebuie să coopereze cu asigurătorul la investigarea cazului asigurat prin îndeplinirea cererilor lui rezonabile, în special a cererilor privind furnizarea informației despre cauzele și efectele cazului asigurat, privind furnizarea altor dovezi documentare și de altă natură ale cazului asigurat, precum și privind oferirea accesului la locul producerii cazului asigurat.

În același sens, art. 5 alin. (1)–(4) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări distinge între asigurarea obligatorie și cea benevolă (facultativă). În cazul asigurării facultative, raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile acestora, precum și condițiile și modul de constatare a riscurilor asigurate, de evaluare a prejudiciului și de stabilire și achitare a despăgubirii sunt determinate, în principal, de contractul de asigurare și de condițiile de asigurare.

Prin urmare, în cazul unei asigurări facultative de bunuri, obligația asigurătorului de a achita despăgubirea este condiționată de existența unui contract valabil, producerea, în perioada de asigurare, a unui eveniment calificat prin contract drept caz asigurat și existența unei legături între evenimentul produs și prejudiciul pentru care se solicită despăgubirea.

Această concluzie rezultă și din art. 1868 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia, în asigurarea de bunuri, asigurătorul se obligă ca la producerea cazului asigurat să achite despăgubirea de asigurare către asigurat.

Totodată, conform art. 1857 alin. (2) din Codul civil, despăgubirea de asigurare reprezintă suma ce urmează a fi plătită de către asigurător asiguratului în vederea compensării prejudiciului suportat ca urmare a survenirii cazului asigurat.

În ceea ce privește procedura de soluționare a cererii de despăgubire, art. 1852 alin. (1) din Codul civil instituie în sarcina contractantului, asiguratului sau beneficiarului obligația de a coopera cu asigurătorul la investigarea cazului asigurat, inclusiv prin furnizarea informațiilor și probelor necesare cu privire la cauzele și efectele evenimentului și prin asigurarea accesului la locul producerii acestuia.

Corelativ, potrivit art. 1853 și art. 1854 alin. (1)–(3) din Codul civil, asigurătorul are obligația de a întreprinde toate măsurile rezonabile pentru examinarea promptă a cererii de despăgubire și pentru investigarea și constatarea cazului asigurat și a întinderii obligației sale. În cazul respingerii sau amânării examinării cererii, asigurătorul trebuie să comunice în scris motivele unei asemenea decizii, în condițiile și termenele prevăzute de lege sau de contract.

Prin urmare, raportul juridic dintre părți presupune existența unor obligații reciproce: pe de o parte, Asiguratul trebuie să respecte obligațiile contractuale și să coopereze la constatarea și investigarea cazului asigurat, iar, pe de altă parte, Asigurătorul este ținut să examineze cererea, să stabilească existența cazului asigurat și întinderea obligației sale și, în cazul întrunirii condițiilor contractuale, să achite despăgubirea.

Totodată, art. 1862 alin. (1) din Codul civil reglementează situațiile în care asiguratul nu are dreptul la despăgubire, în măsura în care prejudiciul a fost cauzat prin acțiunea sau inacțiunea sa săvârșită cu intenția de a cauza prejudiciul ori din culpă gravă, în condițiile prevăzute de lege.

De asemenea, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006, în asigurările de bunuri, asigurătorul este în drept să refuze total sau parțial despăgubirea în cazurile expres prevăzute de lege, precum și în alte cazuri stabilite de legislație, de condițiile de asigurare sau de contractul de asigurare.

Rezultă, astfel, că existența dreptului la despăgubire nu poate fi analizată în abstract, ci prin raportare la riscul asigurat, circumstanțele producerii evenimentului, prejudiciul pretins și clauzele contractuale care reglementează atât întinderea obligației asigurătorului, cât și eventualele excluderi sau cauze de refuz.

În speță, între SRL „AVANTE”, în calitate de Asigurat, și SAR „MOLDCARGO” SA, în calitate de Asigurător, a fost încheiat Contractul de asigurare facultativă nr. CS0699/2021 din 09 iunie 2021, confirmat prin Polița de asigurare nr. AV0699.1/2021, având ca obiect asigurarea

autovehiculului BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162, pentru riscurile „AUTOCASCO”.

Contractul a fost valabil în perioada 12 iunie 2021 – 11 iunie 2022, iar evenimentul invocat de reclamantă s-a produs la data de 27 decembrie 2021. Prin urmare, la data producerii evenimentului, contractul de asigurare era în vigoare, iar autovehiculul se afla în perioada de acoperire contractuală.

În aceste condiții, existența și valabilitatea raportului de asigurare la momentul producerii evenimentului constituie premisa examinării dreptului reclamantei la despăgubire, însă nu este, prin ea însăși, suficientă pentru angajarea obligației Asigurătorului, fiind necesară verificarea întrunirii celorlalte condiții prevăzute de lege și de contract, inclusiv a existenței cazului asigurat, a prejudiciului și a legăturii dintre evenimentul invocat și deteriorările constatate.

În conformitate cu art. 117 alin. (1), art. 118 alin. (1) și (3), art. 121, art. 122 alin. (1) și art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța apreciază probele administrate în cauză prin prisma pertinenței, concludenței, veridicității și coroborării acestora în ansamblul probator, sarcina probațiunii revenind fiecărei părți pentru circumstanțele pe care le invocă în susținerea pretențiilor sau obiecțiilor sale.

Aplicând aceste reguli de apreciere a probatoriului la circumstanțele prezentei cauze, instanța reține că între SRL „AVANTE”, în calitate de Asigurat, și SAR „MOLDCARGO” SA, în calitate de Asigurător, a fost încheiat Contractul de asigurare facultativă nr. CS0699/2021 din 09 iunie 2021, confirmat prin Polița de asigurare nr. AV0699.1/2021, având ca obiect asigurarea autovehiculului BMW 740D, anul fabricației 2019, cu numărul de înmatriculare P0162, pentru riscurile „AUTOCASCO”.

Contractul de asigurare a fost valabil în perioada 12 iunie 2021 – 11 iunie 2022, iar prima de asigurare, în cuantum de 2.088,04 euro, a fost achitată integral de către Asigurat. Suma asigurată a fost stabilită în cuantum de 52.200 euro.

Potrivit pct. 3.1 din Contractul nr. CS0699/2021, obiectul asigurării îl constituie interesele patrimoniale ale Asiguratului ce țin de posesia, folosirea și administrarea autovehiculului marca BMW, model 740D, anul fabricației 2019.

Conform pct. 4.1 din contract, riscul asigurat „DAUNE” constă în prejudiciile materiale cauzate prin deteriorarea sau distrugerea autovehiculului și a echipamentului suplimentar ca urmare a tamponării, lovirii sau ciocnirii cu un alt autovehicul ori obiect, trecerii peste obiecte statice sau în mișcare, căderii, căderii unor obiecte străine asupra autovehiculului, derapării, răsturnării sau alunecării, precum și în alte împrejurări expres prevăzute de contract.

În speță, la data de 27 decembrie 2021, în jurul orei 19:00, s-a produs evenimentul rutier cu implicarea autovehiculului asigurat BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162. Potrivit circumstanțelor declarate, autovehiculul era condus de Chiriac Valeriu și se deplasa pe strada Vasile Badiu din municipiul Chișinău, în direcția străzii Calea Orheiului, în condiții meteorologice nefavorabile, carosabilul fiind acoperit cu zăpadă și ghețuș. În timpul deplasării, conducătorul auto ar fi pierdut controlul asupra autovehiculului, acesta intrând în contact cu bordura din proximitatea imobilului nr. 30 de pe strada Vasile Badiu.

Producerea evenimentului nu rezultă exclusiv din declarațiile reclamantei, ci este susținută de materialele întocmite nemijlocit cu ocazia cercetării acestuia. Astfel, evenimentul rutier a fost înregistrat în REI-II sub nr. 18872 din 27 decembrie 2021, fiind întocmit Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din aceeași dată, cu participarea conducătorului auto Chiriac Valeriu. În cuprinsul acestuia au fost consemnate circumstanțele constatate la fața

locului, poziția autovehiculului și urmele materiale identificate, actul fiind însoțit de planșe fotografice și schița accidentului rutier.

Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier constituie un înscris întocmit nemijlocit după producerea evenimentului și urmează a fi apreciat în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză. Participarea conducătorului auto Chiriac Valeriu la cercetarea locului accidentului prezintă relevanță și sub aspectul identificării persoanei care se afla la volanul autovehiculului la momentul producerii evenimentului.

Totodată, din extrasul dosarului de daună rezultă că Asiguratul a prezentat Asigurătorului foaia de parcurs aferentă autovehiculului pentru perioada producerii evenimentului. În același dosar se regăsește declarația lui Chiriac Valeriu, din care rezultă că acesta activa în cadrul SRL „AVANTE" în calitate de jurist. Prin urmare, identitatea conducătorului auto și împrejurarea că acesta se afla la volanul autovehiculului asigurat nu reprezintă circumstanțe stabilite exclusiv ulterior, în cadrul litigiului, ci rezultă din înscrisurile existente în dosarul de daună și din actele întocmite la data producerii evenimentului.

Această împrejurare urmează a fi analizată și prin prisma condițiilor contractuale privind persoanele autorizate să conducă autovehiculul asigurat.

Potrivit pct. 7.14 din Contractul nr. CS0699/2021, în cazul Asiguratului persoană juridică, valabilitatea contractului se extinde asupra oricărei persoane angajate de Asigurat care conduce autovehiculul cu acordul acestuia, confirmat inclusiv prin foaia de parcurs sau ordin. Totodată, pct. 13.18 din contract prevede că la volan sunt admiși angajații SRL „AVANTE", iar Declarația de asigurare indică, la rubrica privind riscurile asigurate/riscurile suplimentare, conducerea vehiculului de către alte persoane – angajații SRL „AVANTE".

Prin urmare, faptul că la momentul producerii evenimentului autovehiculul era condus de Chiriac Valeriu nu constituie, prin el însuși, un temei pentru excluderea evenimentului de la acoperirea de asigurare. Dimpotrivă, existența declarației acestuia privind calitatea de angajat al Asiguratului, coroborată cu foaia de parcurs și cu clauzele contractuale menționate, este compatibilă cu condițiile în care contractul permitea conducerea autovehiculului asigurat de către alte persoane.

În continuare, existența deteriorărilor autovehiculului este confirmată prin actele întocmite atât în cadrul cercetării evenimentului, cât și în cadrul procedurii de instrumentare a dosarului de daună. La data de 31 decembrie 2021, SAR „MOLDCARGO" SA a întocmit Procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 1336/CASCO, cu participarea reprezentantului Asigurătorului și a Asiguratului. În cuprinsul acestuia au fost consemnate deteriorările constatate la autovehicul, fiind indicate elementele și piesele avariate, precum și gradul de deteriorare al acestora.

Prin semnarea procesului-verbal de constatare a pagubelor, părțile au confirmat rezultatele examinării efectuate la acel moment și deteriorările consemnate în act. Prin urmare, existența unor deteriorări concrete ale bunului asigurat nu este susținută exclusiv de înscrisurile prezentate ulterior de reclamantă, ci este confirmată și printr-un act întocmit în cadrul procedurii de instrumentare a dosarului de daună, cu participarea Asigurătorului.

În ceea ce privește natura evenimentului, instanța reține că, potrivit pct. 4.1 din contract, riscul „DAUNE" include prejudiciile cauzate prin tamponarea, lovirea sau ciocnirea cu un obiect, precum și prin derapare, alunecare sau alte împrejurări expres prevăzute de clauza contractuală. Or, evenimentul declarat constă în pierderea controlului asupra autovehiculului și contactul acestuia cu o bordură, în urma căruia autovehiculul a suferit deteriorări.

Astfel, din perspectiva conținutului clauzei contractuale, împrejurarea că autovehiculul a intrat în contact cu un obstacol fix de pe carosabil se circumscrie, în principiu, sferei riscurilor pentru care a fost acordată acoperirea de asigurare.

Ulterior, în cadrul instrumentării dosarului de daună, Asigurătorul a dispus efectuarea unei expertize extrajudiciare. Potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/655 din 24 februarie 2022, au fost identificate anumite neconcordanțe între mecanismul declarat al producerii evenimentului și caracteristicile unor deteriorări constatate la autovehicul. Aceste constatări au fost invocate de Asigurător drept temei pentru refuzul acordării despăgubirii, comunicat reclamantei prin scrisoarea nr. 325 din 25 martie 2022.

Totuși, concluziile respective urmează a fi apreciate prin raportare la întregul material probator administrat în cauză și, în special, la Raportul de expertiză judiciară nr. 2193-2196 din 10 noiembrie 2025.

Potrivit raportului de expertiză judiciară, materialele prezentate expertului nu permit stabilirea mecanismului concret de producere a deteriorărilor și nici determinarea cu certitudine a caracterului coliziunii cu bordura. Totodată, expertul a constatat existența unor zgârieturi și urme de frecare pe barele de protecție și pe jantele roților din partea dreaptă, apreciate, în plan general, ca fiind compatibile cu interacțiunea cu un obiect dur.

Prin urmare, concluzia expertizei judiciare este una de imposibilitate a stabilirii cu certitudine a mecanismului tehnic concret al producerii deteriorărilor, iar nu de infirmare a producerii evenimentului declarat. Expertiza nu stabilește că accidentul din 27 decembrie 2021 nu a avut loc și nici că deteriorările constatate au fost produse în mod cert printr-un alt eveniment decât cel declarat.

În aceste condiții, simpla imposibilitate de a reconstitui cu certitudine mecanismul tehnic exact al producerii tuturor deteriorărilor nu poate fi echivalată, prin ea însăși, cu dovada inexistenței cazului asigurat, în condițiile în care producerea evenimentului este susținută de actele întocmite la fața locului, de materialele aferente accidentului rutier, de înscrisurile din dosarul de daună și de procesul-verbal de constatare a pagubelor.

Mai mult, pentru refuzul acordării despăgubirii, nu este suficientă constatarea unei incertitudini tehnice cu privire la mecanismul exact al producerii unor deteriorări. Este necesar ca din probele administrate să rezulte fie că evenimentul declarat nu s-a produs, fie că prejudiciul pretins nu este consecința unui risc asigurat, fie că este incidentă o excludere sau o altă împrejurare prevăzută expres de lege ori de contract ca temei pentru refuzul despăgubirii.

Or, în prezenta cauză, probele administrate nu demonstrează în mod cert nici inexistența evenimentului declarat, nici faptul că deteriorările constatate ar proveni dintr-un alt eveniment neacoperit prin contract. Dimpotrivă, existența evenimentului rutier, implicarea autovehiculului asigurat și existența deteriorărilor sunt confirmate printr-un ansamblu de înscrisuri întocmite la momentul producerii și instrumentării evenimentului.

Sub aspectul executării obligațiilor contractuale de către Asigurat, instanța reține că reclamanta a notificat producerea evenimentului, a prezentat autovehiculul pentru examinare și a furnizat documentele necesare instrumentării dosarului de daună. Totodată, din extrasul dosarului de daună rezultă prezentarea foii de parcurs, iar persoana care conducea autovehiculul la momentul producerii evenimentului a fost identificată și a dat declarații cu privire la circumstanțele producerii acestuia.

Prin urmare, nu rezultă că Asiguratul ar fi încălcat o obligație contractuală într-o asemenea manieră încât aceasta să determine pierderea dreptului la despăgubire. În particular, conducerea autovehiculului de către Chiriac Valeriu nu poate fi considerată o încălcare a

condițiilor de asigurare, întrucât contractul permitea conducerea autovehiculului de către angajații Asiguratului, cu respectarea condițiilor prevăzute la pct. 7.14 și 13.18, iar Declarația de asigurare conținea aceeași extindere a acoperirii la conducerea de către alte persoane – angajații SRL „AVANTE”.

Sub aspectul prejudiciului, reclamanta a prezentat Comanda de serviciu nr. S-ORD97176 din 29 decembrie 2021, Actul lucrărilor efectuate nr. 2201-00613 din 26 ianuarie 2022 și factura fiscală seria AAN nr. 4001303, acte emise de unitatea specializată SRL „Autospace”, care a efectuat lucrările de reparație ale autovehiculului asigurat.

Din aceste înscrisuri rezultă că valoarea lucrărilor efectuate pentru restabilirea autovehiculului BMW 740D, cu numărul de înmatriculare P0162, constituie 308.111,00 lei. Autovehiculul se afla în perioada de garanție și era deservit de unitatea specializată SRL „Autospace”, împrejurare care prezintă relevanță la aprecierea modalității efectuării reparației și a costurilor suportate pentru restabilirea bunului.

Instanța reține că aceste înscrisuri nu pot fi analizate izolat de procesul-verbal de constatare a pagubelor, în care au fost consemnate deteriorările constatate asupra autovehiculului. Coroborarea actelor de reparație cu procesul-verbal de constatare și cu celelalte probe administrate permite identificarea prejudiciului solicitat și a cuantumului acestuia.

Prin urmare, suma de 308.111,00 lei reprezintă cheltuielile suportate pentru repararea autovehiculului asigurat și este confirmată prin documentele emise în legătură cu efectuarea și achitarea lucrărilor de reparație.

În acest context, instanța reține că reclamanta și-a îndeplinit sarcina probei în ceea ce privește existența raportului de asigurare, valabilitatea acestuia la data producerii evenimentului, producerea evenimentului rutier, implicarea autovehiculului asigurat, existența deteriorărilor și cuantumul prejudiciului pretins.

În ceea ce privește apărarea Asigurătorului, întemeiată pe neconcordanțele identificate prin expertiza extrajudiciară, instanța constată că acestea nu sunt suficiente pentru a demonstra inexistența cazului asigurat sau existența unei excluderi contractuale. Raportul de expertiză judiciară ulterior administrat în cauză nu a confirmat o versiune alternativă certă a producerii deteriorărilor, ci a stabilit doar imposibilitatea determinării mecanismului tehnic concret în baza materialelor disponibile.

Or, incertitudinea tehnică cu privire la mecanismul exact al producerii unor deteriorări nu poate fi transformată într-o dovadă pozitivă a faptului că evenimentul declarat nu s-a produs sau că prejudiciul este exclus din acoperirea contractuală. Pentru refuzul despăgubirii era necesară identificarea și demonstrarea unei împrejurări concrete care, potrivit legii sau contractului, înlătură obligația Asigurătorului.

În lipsa unei asemenea dovezi, iar în condițiile în care evenimentul declarat, deteriorările și cuantumul prejudiciului sunt susținute prin ansamblul probelor administrate, instanța constată că sunt întrunite condițiile contractuale pentru acordarea despăgubirii.

Prin coroborarea prevederilor Contractului de asigurare facultativă nr. CS0699/2021, în special pct. 4.1 privind riscul „DAUNE”, pct. 7.14 și pct. 13.18 privind persoanele admise la conducerea autovehiculului, precum și a prevederilor pct. K4 din Declarația de asigurare, cu Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, materialele accidentului înregistrat în REI-II sub nr. 18872, declarația conducătorului auto, foaia de parcurs, Procesul-verbal de constatare a pagubelor nr. 1336/CASCO, documentele privind efectuarea reparației și concluziile expertizelor administrate în cauză, instanța ajunge la concluzia că evenimentul din 27 decembrie 2021 se încadrează în sfera riscurilor asumate de Asigurător.

În același timp, instanța constată că reclamanta a demonstrat existența și cuantumul prejudiciului în sumă de 308.111,00 lei, iar Asigurătorul nu a demonstrat existența unei împrejurări contractuale sau legale suficiente pentru excluderea acestui eveniment de la acoperirea de asigurare.

În consecință, pretenția reclamantei SRL „AVANTE" privind încasarea de la SAR „MOLDCARGO" SA a despăgubirii de asigurare în cuantum de 308.111,00 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

În continuare, cu privire la pretenția reclamantei privind încasarea de la Asigurător a penalității legale în cuantum de 165.763,72 lei, instanța reține ca fiind incidente prevederile art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, potrivit cărei în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizaţiei de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării şi/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizaţiei sau despăgubirii.

Prin urmare, aplicarea penalității prevăzute de norma legală citată presupune existența cumulativă a unei obligații de plată a despăgubirii de asigurare, a încălcării termenului legal sau contractual de executare a acestei obligații și a culpei Asigurătorului în întârzierea efectuării plății.

În prezenta cauză, astfel cum s-a reținut supra, obligația Asigurătorului de achitare a despăgubirii de asigurare în cuantum de 308.111,00 lei este întemeiată, întrucât evenimentul produs la 27 decembrie 2021 se circumscrie riscurilor asigurate, iar prejudiciul cauzat autovehiculului asigurat și cuantumul acestuia au fost confirmate prin ansamblul probelor administrate. Totodată, Asigurătorul nu a efectuat plata despăgubirii, refuzul comunicat reclamantei nefiind justificat printr-un temei contractual sau legal care să excludă obligația de despăgubire.

În aceste condiții, neexecutarea obligației de plată este imputabilă Asigurătorului, fiind întrunite premisele legale pentru aplicarea penalității prevăzute de art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407/2006.

Potrivit calculului prezentat de reclamantă, penalitatea a fost calculată pentru perioada 07 februarie 2022 – 06 septembrie 2023, prin aplicarea cotei de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere la suma despăgubirii de 308.111,00 lei. Astfel, cuantumul penalității aferente unei zile de întârziere constituie 308,11 lei.

Instanța constată că suma de 165.763,72 lei, solicitată cu titlu de penalitate legală, reprezintă consecința neexecutării la termen a obligației de plată a despăgubirii de asigurare și a fost determinată prin raportare la cuantumul despăgubirii datorate și la perioada de întârziere indicată în calculul prezentat de reclamantă.

Or, în condițiile în care Asigurătorul nu a executat obligația principală de plată, iar refuzul de achitare a despăgubirii a fost apreciat ca neîntemeiat, instanța concluzionează că sunt întrunite condițiile pentru aplicarea penalității legale prevăzute de art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407/2006.

Prin urmare, pretenția reclamantei privind încasarea penalității legale în cuantum de 165.763,72 lei urmează a fi admisă, această sumă fiind datorată de Asigurător pentru întârzierea în executarea obligației de achitare a despăgubirii de asigurare.

Codul de procedură civilă instituie reglementări esenţiale referitoare la cheltuielile de judecată astfel, prin Capitolul VII „Cheltuieli de judecată" (art. 82-99) statuiază că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii respectiv, legislaţia naţională divizează cheltuielile de judecată în două categorii: Cheltuieli de procedură (taxa de

stat) şi Cheltuieli de judecare a pricinii (onorariile, sumele cuvenite martorului, expertului, interpretului etc.).

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu 83 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Din articolul 90 lit. l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit înscrisurilor administrate în cauză, la depunerea cererii de chemare în judecată reclamanta a achitat taxa de stat în cuantum de 14.216,25 lei, fapt confirmat prin Ordinul de plată nr. 4784 din 01 decembrie 2023.

Conform art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992, în redacția în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial taxa de stat se stabilea în mărime de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, cu respectarea limitelor minime și maxime prevăzute de lege pentru persoanele juridice.

În speță, valoarea pretențiilor formulate de reclamantă la momentul sesizării instanței a constituit 473 874,72 lei, formată din suma de 308.111,00 lei solicitată cu titlu de despăgubire de asigurare și suma de 165.763,72 lei solicitată cu titlu de penalitate legală.

Aplicând cota legală de 3% asupra valorii acțiunii, rezultă suma de 14.216,24 lei, cuantum care corespunde, cu diferența de 0,01 lei, taxei de stat efectiv achitate de reclamantă, în sumă de 14.216,25 lei.

Prin urmare, în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța va dispune încasarea de la SAR „MOLDCARGO” SA, în beneficiul SRL „AVANTE”, a sumei de 14.216,25 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat.

Cu privire la pretenția reclamantei privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța reține că, potrivit art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În speță, în vederea reprezentării și apărării drepturilor și intereselor sale legitime în prezentul litigiu, reclamanta SRL „AVANTE” a contractat inițial serviciile avocatei Natalia Vladimirov, fapt confirmat prin actele anexate la materialele cauzei (f. d. 25), inclusiv prin mandatul de reprezentare.

Totodată, instanța reține că suma de 7 500 lei solicitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică este confirmată prin factura fiscală nr. AAQ 7065548 și bonul de plată nr. 3358 din 18 septembrie 2023 (f. d. 46–47), acte care atestă suportarea efectivă de către reclamantă a cheltuielilor respective.

La aprecierea caracterului rezonabil al cuantumului solicitat, instanța ține cont de natura și complexitatea cauzei, de obiectul litigiului, de volumul materialului probator examinat, de necesitatea formulării și susținerii pretențiilor în cadrul procesului, precum și de activitatea desfășurată de reprezentantul reclamantei. Raportat la aceste criterii, suma de 7 500 lei nu poate fi apreciată ca fiind disproporționată în raport cu complexitatea și circumstanțele prezentei cauze.

Prin urmare, întrucât cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 7 500 lei au fost efectiv suportate de reclamantă, au fost necesare pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime și prezintă un caracter rezonabil, instanța constată întrunite condițiile prevăzute de art. 96 din Codul de procedură civilă pentru compensarea acestora.

Având în vedere soluția pronunțată asupra fondului cauzei și faptul că reclamanta a avut câștig de cauză, instanța va dispune încasarea de la SAR „MOLDCARGO" SA, în beneficiul SRL „AVANTE", a sumei de 7 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În conformitate cu articolele 94, 96, 236, 238 – 241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „AVANTE", se admite integral.

Se încasează de la SAR „MOLDCARGO" SA, IDNO 1002600005819, cu sediul în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 97, în beneficiul SRL „AVANTE", IDNO 1002600008902, cu sediul în mun. Chișinău, or. Codru, str. Grenoble, 120, suma de 308 111 lei cu titlu de despăgubire de asigurare în baza Contractului de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente nr. CS0699/2021 din 09 iunie 2021, suma de 165763,72 lei cu titlu de penalitate legală în baza Legii cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006, în vigoare la data depunerii acțiunii, suma de 14 216,25 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 7 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar în total 495 590 (patru sute nouăzeci și cinci mii cinci sute nouăzeci) de lei și 96 de bani.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**